

γρήσωμεν ἔπειτα, ὅτι αὐτοῦ που θὰ ἦτο ἰδρυμένον καὶ τὸ νῦν πρῶτον ἐκ τοῦ ψηφίσματος τούτου γινωσκόμενον ἱερὸν αὐτοῦ τε καὶ συνεχῆς ἄλλο τοῦ υἱοῦ του Νηλέως καὶ τῆς ὅπωςδὴποτε συνεσχετισμένης αὐτοῖς Βασιλῆς, δὲν θὰ ἦτο πολλοῦ ἄξιον τὸ ἐπιχείρημα ἡμῶν, ἂν μὴ συνωδεύετο μετ' ἐκθέσεως πολλῶν ἄλλων ἀναγκαίων πραγμάτων καὶ παραπομπῆς ἀκριβοῦς εἰς τὰς πηγὰς καὶ ἐρμηνείας αὐτῶν τῆς προσηκούσης. Ὅθεν ἀριστάμεθα τοῦ ἔργου. Δὲν θὰ λείψωσι βεβαίως οἱ μέλλοντες νὰ ἀποδυθῶσιν εἰς αὐτό, καθὼς καὶ εἰς τὴν διευκρίνησιν τῶν ἄλλων τοῦ ψηφίσματος μερῶν κατὰ τὰς δύο προτάσεις ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς (αἵτινες φαίνονται πῶς ταυτολογικαί ἐν τισὶν ἢ ἀντιφατικαί), ἐνθα ὁ λόγος περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν διαφόρων ἀρχῶν κατὰ τὴν ἀπομίσθωσιν τῶν τεμενῶν καὶ περὶ τοποθεσιῶν τινῶν, οἷον πυλῶν δύο καὶ βαλανείου, τοῦ νῦν πρῶτον γινωσκομένου κτλ. κτλ.

Μόνον δὲ τοῦτο ἔτι ἐπιλέγομεν, ὅτι πάνυ περιέργως καὶ κατὰ εὐκαιριότητα συμπτῶσιν ἦλθε κατ' αὐτὰς εἰς χεῖρας ἡμῶν πραγματεία τις νεωτάτη τοῦ ἐν Δορπάτῃ καθηγητοῦ G. Loeschke ἐπι-

γραφομένη *Vermutungen zur griechischen Kunstgeschichte und zur Topographie Athens* (ἐκδοθεῖσα ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐσφρτῆς τοῦ Δορπάτης πανεπιστημίου τῆ 12 Δεκεμβρίου 1884), ἐν ἧ ὁ εὐφυῆς καὶ λόγιος ἀνὴρ ἐνεστήσατο ζήτησιν σπουδαίαν ἴσια ἴσια περὶ τῆς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις μνημονευομένης *Βασιλείας*, ἣτις θὰ εἶναι, νομίζω, αὐτὴ ἡ Βασίλη τοῦ ἡμετέρου ψηφίσματος, κατ' Ἀττικὸν τύπον (1), καὶ γνωματεύει ἄλλα τε καὶ ὅτι διορθωτέον ἐν γωρίον τοῦ Χαρμίδου τοῦ Πλάτωνος (ἐν ἀρχῇ), κατὰ τρόπον φαινόμενον εἰς ἡμᾶς ὅχι μόνον πιθανὸν ἀλλὰ καὶ ἀναγκαίως ἀπαραίτητον. Ἐχουσιν ἐκεῖ αἱ ἐκδόσεις: « Ταυρέου παλαίστραν τὴν καταντικρὺ τοῦ τῆς βασιλικῆς ἱεροῦ » ὣν τὴν προτελευταίαν λέξιν, οὔσαν λίαν ἄτοπον μεταβάλλει ὁ Loeschke εἰς *Βασιλείας*, νῦν δὲ βεβαίως θέλει ἀσπασθῆ τὸν ὁμοιότερον τῆ διεφθαρμένη λέξει καὶ Ἀττικώτερον τύπον Βασίλης (2). Ταῦτα ἀσμένως ἀνακοινοῦντες τοῖς φιλαρχαίοις παυόμεθα τοῦ λόγου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 6 Ἰανουαρίου 1885.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΞ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ.

Ὅπισω τῶν Προπυλαίων καὶ οὐχὶ πολὺ μακρὰν τοῦ ναοῦ τῆς Νίκης, παρὰ γωνίαν τινὰ τοῦ μεσημβρινοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως εὐρέθη πρὸ ὀλίγων μηνῶν πλάξ λίθου πεντελικοῦ εἰς δύο τεμάχια τεθραυσμένη καὶ ἐντετειχισμένη εἰς ἄθλιον τουρκικὸν ξηρότοιχον. Τὸ μῆκος αὐτῆς εἶναι 1,13 μ., τὸ δὲ μέγιστον πλάτος 0,55 μ. Εἶναι ἀποκεκρουσμένη ἄνω καὶ ἀριστερά, κάτω δὲ μένει χῶρος ἄγραφος ὕψους 0,35 μ. Πόσον μέρος λείπει, εἶναι ἄγνωστον, οὐδὲ δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ εἰκάζωμεν, πόσα γράμματα εἶχεν ἕκαστος στίχος. Οὐχ ἦττον ἐὰν τὸν στίχον 15 συμπληρώσωμεν πιθανῶς οὕτω πῶς: [λῆ ὑπάρχει ἀναγράψαι ἐν στήλαιν δυοῖν τὸν ταμίαν τῆς ἱερᾶς

διατάξεως καὶ ἀναθε]ῖναι κ.τ.λ., τότε ἔχομεν ἕνα στίχον ἐξ 142 γραμμάτων. Ὁ δὲ στίχος 16 δύναται νὰ συμπληρωθῆ ὡς ἐξῆς περίπου. [Ἀθηναῖ τῆι Σωτειραῖ ἀπομισθῶσαι δὲ αὐτὰ τὸν στρατηγὸν Μητρόδωρον μετὰ τοῦ βασιλ]έως κ.τ.λ., γίνονται δὲ οὕτω 144 γράμματα. Ὁμοίως ὁ ἐπόμενος 17 στίχος πιθανῶς ἔλεγε: [σθωμένων ὀνόματα καὶ ὄσου ἕκαστος ἐμισθῶσατο καὶ στῆσαι ἐν

(1) Ὁ Ἡσύχιος ἔχει· βασιλη· βασιλεια. Σοφοκλῆς Ἰφιγενεία. Ἴδε καὶ Στέφανον Βυζάντιον ἐν λ. Ἀγάμεια.

(2) Περὶ μὲν τοῦ ἀναγκαίου τῆς μεταβολῆς εἰς τὸ κείμενον τοῦ Πλάτωνος δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχη ἀμφιβολία. Περὶ τῆς θέσεως ὅμως τῆς παλαίστρας καὶ τοῦ ἱεροῦ ὅπως αὐτὰς ὁ Loeschke δέχεται κατ' εἰκασίαν, ἐπειδὴ ἄλλοις τὸ σημερινὸν ψήφισμα ὑποδεικνύει, δύναται νὰ γίνῃ ἀμφισβήτησις καὶ πολλή.

τὸ δὲ ἀνά[λωμα] κ.τ.λ. καὶ οὕτως ἔχομεν πάλιν 140 μέχρις 145 γραμμάτων. Κατὰ ταῦτα δὲ λείπουσιν ἀπὸ τῶν στίχων τούτων ἐξήκοντα καὶ πέντε περίπου γράμματα. Δυστυχῶς πλὴν τοῦ ἐλλείποντος μέρους καὶ ἡ ἐπιφάνεια ἔπαθε μεγάλας βλάβας, διότι ὁ λίθος εἶχε χρησιμεύσει ἄλλοτε, ὡς εἴπομεν, εἰς οἰκοδομήν (1). Ἡ λυπηρὰ αὕτη κατάστασις καθιστᾷ τὸ περιεχόμενον λίαν ἀσαφές. Τοῦτο μόνον δύναται νὰ ῥηθῆ, ὅτι ἀνεγράφοντο δύο ψηφίσματα ἴσως ὅμοια ἀλλήλοις· ἐκ τοῦ πρώτου ἐσώθη σαφές μόνον τὸ ἀποτέλεσμα ψηφοφορίας τινός (στ. 3).

Τὸ δεύτερον πραγματεύεται περὶ τῆς ἀποκατάστασεως τῶν ἱερῶν καὶ τεμενῶν, τὰ ὅποια φαίνεται εἶχον παραμεληθῆ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην καὶ ἐν μέρει πωληθῆ ὑπὸ τινῶν ἀρχόντων (στ. 9 καὶ 19) ἢ καταληφθῆ ὑπὸ ἰδιωτῶν (στ. 11 καὶ

21). Πότε τοῦτο συνέβη, δὲν δύναμαι νὰ εἶπω ἀκριβῶς· ἡ ἐπιγραφή εἶναι ἐξάπαντος νεωτέρα τοῦ Πομπηίου· διότι τὸ ἐν αὐτῇ στ. 46 μνημονευόμενον Δεῖγμα ὑπ' αὐτοῦ ἀνετέθη (1). Ἄφ' ἑτέρου, ἂν καὶ ἡ ἐπιγραφή εἶναι λίαν κολοβή, οὐδαμοῦ φαίνεται ἀναφερόμενος ὁ τσαῦτα ἐν Ἀθήναις οἰκοδομήσας Ἀδριανός, ὥστε πιθανῶς ἡ ἀποκατάστασις ἐγένετο μεταξὺ τῶν χρόνων τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν. Τὸν στρατηγὸν Μητροδώρον δὲν εὔρον ἀναφερόμενον ἀλλαγῶ, οὐδ' ἄρχοντά τινα μεταγενέστερον τοῦ Πομπηίου, οὐ τὸ ὄνομα νὰ λήγγῃ εἰς ομῆδος (2).

Τὸ πανομοίωτον ἐγένετο ὡς οἶόν τε πιστόν, ἀλλ' ἡ ἐντέλεια καὶ ἐνταῦθα εἶναι δυσέφικτος· διότι πολλαχοῦ αἱ τυχαῖαι γράμμαι δὲν διακρίνονται ἀπὸ τῶν μὴ τοιούτων.

ους αὐτῶν ον [ἀποδ]όσθαι τοῖς ἀποδ[ο
ἀποδόσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ[ς ὀπλεί]τας [στρατηγῶ] . . . τούτων πραττομε-

[μὴ τετροπημέ]ναι — XXXHHHHH^ΠΔΙ· — αἱ δὲ τετροπημέναι, αἷς οὐκ ἐδόκει — Η^ΠΓ

[περὶ τῶν ἱερῶν καὶ] τεμενῶν ὅπως ἀποκατασταθῆι το[ῖς] θεοῖς καὶ τοῖς ἥρωσιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρχε καὶ τοῦ δή-
5 [μου] - - - - ἐπὶ τέλος ἀχθῆναι καὶ τὰ λοιπὰ τὰ δι[ατείν]οντα πρὸς τε εὐσέβειαν καὶ τὴν τῶν ἱερῶν καὶ τεμε-
[νῶν] - - - - - δεδόχθαι τῶι δήμῳ τὸν . . . ἐπὶ τοὺς [ὀπλεί]τας σ[τρατηγῶν] Μητροδώρον Ξένωνος Φυλάσιον
καὶ τ[ε]μ[έ]ας ἀνεῖται τοῖς ὑπ' αὐτοῦ π . . . μένοις ἀκολούθως καὶ ὅσα ἀ[πο]καθίστησι πρὸς
[τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον ἀπο]δοσθαι τι τῶν ἱερῶν τεμενῶν κα[τὰ] μ[η]δένᾳ τρόπον, μηδὲ ὠνήσασθαι μη-
[δὲν] - - - - - κατὰ τῶν ἀποδομένων γραφῶς ἀσεβείας καὶ ὀφ[ι]λ[ειν] τῆι Ἀθηναῖ τὸ χρῆμα ὅσου ἀπέδοντο·
10 κ[ι]μ[έ]νοις νόμοις· ἐπεὶ δὲ πατριὸν ἐστὶν ἐν μηδενὶ τῶν τεμενῶν μῆτ' ἐντίκτειν μῆτ' ἐναπο-
[θνήσκειν] - - - οὖς [ιδ:]ιωτικῶν γεγονυῶν κτήσεων ἀπαράτρητον αὐτῶν τὴν χρῆσιν γεγε[νῆ]σθαι, τὸν μὲν ἐξή-
[γητήν] - - - - - τὸν δ' ἐπὶ τοὺς ὀπλείτας στρατηγὸν Μητροδώρον Ξένωνος μετὰ τοῦ βασιλέως Μαντίου
[θυσίαν ἀρεστ:]ήριον [ἐ]κ[σ]τ[ω]ι τῶν θεῶν καὶ τῶν ἡρώων παριστάνοντος θύματα τοῦ ταμίου κατὰ τα
περὶ τῶν ἱερῶν καὶ τεμενῶν [καὶ τ]ὰ ἀποκατασταθέντα ἱερὰ καὶ τεμένη καὶ εἴτινα δημοτε-
15 [λῆ] - - ἀναθε]ῖναι (τ)ὴν μὲν ἐν ἀκροπό]λει παρὰ [τῆι π]ολιάδι Ἀθηναῖ, (τ)ὴν δ' ἐν Πιραιεῖ παρὰ τῶι Διὶ τῶι
Σωτήρι καὶ τῆ[ι]
[Ἀθηναῖ τῆι Σωτείραι] - - βασιλ]είως καὶ τοῦ ταμίου[ς] τῆς ἱε]ραῖς δια[τάξε]ως εἰς τετραετίαν καὶ ἀναγράψαι ἐν
στήλῃ τὰ τε τῶν με[μ]ε-
[σθωμένων ὀνόματα καὶ] - - τὸ δὲ ἀνά[λωμα] εἰς τε τὰ θύμα[τα] καὶ τὰς στήλας μερί]σαι τῶι τα[μί]αι τῆς ἱεραῖς
διατάξεως τοὺς καθεσταμέ-
[νους] - - - ἱερὰ [καὶ π]ρονοησόμενον [ὅπως αἱ τῶν ἀ]ν[α]κτηθ[έν]των ἱερῶν καὶ τεμενῶν μισθώσεις καὶ αἱ τῶν

(1) Τὸ πρὸς δεξιὰ τῶ ὀρώντι κοίλωμα ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ λίθου πρὸ τῆς ἐγγράψεως τῆς ἐπιγραφῆς· τοῦτο γίνεται δῆλον ἐκ τοῦ ὅτι ἐκεῖ αἱ λέξεις διακόπτονται ὑπ' αὐτοῦ· οὕτω π. χ. ἡ λέξις πολυά— νόρειον.

(1) Πλουτάρχ. βίος Πομπ. 42· τῆ πόλει δὲ (Ἀθηναῶν) ἐπιδοῦς εἰς ἐπισκευὴν περτήκοντα τάλαντα λαμπρότατος ἀνθρώπων ἤλπιζεν ἐπιθήσασθαι τῆς Ἰταλίας.
(2) Τὸ πρὸ τοῦ ο γράμμα φαίνεται νὰ ἦτο κ, ὥστε ὁ ἄρχων ἴσως ὠνομάζετο Νικομήδης.

- εἰ δέ τινα διὰ τὴν α παρα των [π]επραμένων ὑπὸ στρατηγοῦ ἢ ταμίου τῆς
 20 ω . . . [τ]ὴν μίσιθ[ω]σιν γ]ίνεσθ[αι τῶ]ν ἀ[νακτη]θησομέ[νων] κατὰ ταῦτα· τὰ δὲ ὄρη τὰ δημόσια καὶ τὰς δημοστελεῖς
 [Δήμ]ητρος καὶ Κόρη[ς] ωσ ε . σ ασιν· εἰ[δ]ε τιν[ε]ς [ε]ς ὑπ[ε]ρ[β]άντες τοὺς ἱεροὺς ὄρους ἐπειργάσα[ν]-
 [το] - - - - - ν τον αιτη σ ον ην ἐπισκευή[ν τ]οῦ [ἐ]ν Ἐλε[υ]σίνοι ἱεροῦ, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἀνει-
 [μένον] - - - - - σμε ω ἱερε ενα αὐτ . α ολογοῦσα ἀπαρχ[ῆ] νεν ἀπὸ τῶν κα[ρ]πῶν τῆι[θ]εῶι κα.
 νηι ὄντα τ[ῆ]ς π[ό]λεως δύο μ[ε]ν παραρχῆμα [ἀ]πὸ τῶν νῦν ντων ἰδιωτῶν ἐχόντων τὴν ἐξ αὐτ-
 25 ασ ματα κα[ι] ματα τὰ ἀνατεθέντα ὑπ' Ἀτ[τ]άλου βασιλέως εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς.
 τε [τὰ] πεπολιτευμένα [π]ρὸς ἀείμνηστον δόξ[α]ν τοῦ δ[ι]ήμου ἀμετακίνητα διαμνήνη, ὁμνύειν τῶ[ν] ἀεί.
 [διατη]ρῆσ[αι τὰ ἀ]ποκαταστ[αθ]έντα ἰ[ε]ρῶ[ν] καὶ τε[μ]ένη καὶ ἐ[π]ι[τε]λ[έ]σειν τὰς τῶ[ν] ἡρώων θυσίας καὶ τι-
 μ[α]ς [τὰ]ς πα-
 [τρ]ίους - - - Μ[η]τροδω[ρο]ς Ξένωνος Φυλ[ά]σιος εν
 ατ σεν .
- 30 [Ἐν τῶι ἐπι] - - ομήδους ἄρχοντος ἐνιαυτῶι Μ[η]τροδω[ρο]ς [Ξένωνος Φυλ]άσιος τάδε ἀποκατέστησε
 ὡν ἀνῆκε τῆι πό[λ]ει καθ ενπ ερ κτίσαντος τὴν νῆσον
 [κεῖτα] ἡ ἀρχαία πόλις [ἡ] προσον[ο]μασθεῖσα Κυ[χ]ρεία, τέμενος Αἴαντος ὃ καθιέρωσε
 ν, ἐφ' οὗ κεῖται τὸ [Θεμισ]τοκλέους τ[ρό]παιον κατὰ Π[ε]ρ[σ]ῶν καὶ πολυάνδρειον τῶν
 35 νοις καὶ προθυ[σ]χόμενοι ἐν τῶ[ι] πρὸς Μ[ή]δους πρὸ τῆς νήσου πολέ[μ]ωι. Κῆπον ἐν Κρ-
 σεὶς καὶ χορεῖ[ι]αι ἐδρ ενπλε[υ] πόλει τὸ λεγόμενον ὑπὸ Σόλωνο[ς]
 ν τὸ ἐν Ἐλαφυδρίοις οντ τὸ παρὰ τὸν παρὰ πλοῦν τῶν ἱερῶν
 πρὸς τῆι καλουμένη ν ε. Τορνεῖαν, ἐξ ἧς αἱ ἱεραὶ ναῦ[ς]
 [κατ'] ἔθος ὑλάζοντο ἀπασιν νέμειν καὶ ὑλάζεσθαι
 πρὸς τ[ῆ]ι ται ἀπὸ τοῦ στεφανώματος τῆς θεο[ῦ]
 40 ν καὶ τὰ [π]ροσόντα τῶι Ἀσκληπιεῶι τὰ ἀν(ατ)εθέν-
 [τα] - - - - - ησ . ολ Πελοπον[νη]σιακῶι πολέμωι καὶ τὸ προσόν
 αIEWS παρ' ἱππασίας τὰ[ς] α ψιλὰ [τὰ] προσόντα τῶι Διονυσιεῶι καὶ τὰ προσόντα
 τὸ ἀρχαῖον βουλευτήριον· ψύκτρας τὰς πρὸς τ[ο]ῦ νεωροῖ[ς] τ[ο]ῦ λιμένος τοῦ ἐν Ζέαι πρὸς τοῖς κλει-
 45 [θ]ροις - - - [σ]τρατήγιον τὸ ἀρχαῖον· τέμενος Ἀγαθῆς Τύχης· ψιλὸν τὸ ἀνειμένον τῶι ἀρχαίωι θεάτρωι· ψιλὰ τὰ
 [-ρα]ν[η]ς, ὃ ἰδρύσατο Θεμιστοκλῆς πρὸ τῆς περὶ Σαλαμῆνα ναυμαχίας· ψύκτρας τὰς ἐν τῶι μεγάλωι
 τοῦ περικλειομένου τοῖς νεωροῖς καὶ τῶι Ἀφροδισίωι καὶ ταῖς στοαῖς μέχρι τῶν κλείθρων
 [ἀ]πὸ τοῦ Δίγματος τοῦ ἀνατεθέντος ὑπὸ Μάγνου καὶ τὸ προσόν ὑπαιθρον, ὅπου τύποι καὶ
 [π]αρὰ τὰ μακρὰ τῆι Ἀθηνᾶς [Π]ολιάδος· τέμενος Ἀγαθῆς Τύχης· τεμένη Θεσέως· τέμενος[ς]
 50 πρὸς Ὑμηττῶ[ν] καὶ τὰ προσόντα μέταλλα καὶ τὸ διόδιον τῆς λιθοτομίας
 ἀφέσεις τὰς ὑπὸ τῶν ὑσπλήγων τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου καὶ τὰ ὑπὸ
 [τ]έμενος Ἀθηνᾶς [Λ]αμπτροῦ τὸ λεγόμενον Δορυκλείον.
 ἐν κατὰ χρησμὸν καὶ τὸν οἰκοδο[μ]ηθέν[τ]α τόπον πρὸς τῶι βωμῶι· Ὑακίνθιον
 πρὸ τῶν προβο[λ]ῶν θύουσαν ἡ[ρ]ω[ι] στρατηγῶι· ἱερὸν Εὐκλείας καὶ Εὐνομίας
 παλαῖστρα[ν]· οἰκίαν τὴν λεγομένην Κυροῦστου, ἣν ὁ δῆμος προσκατεσκε-
 55 [ύ]ασε] - - - - - ἐντα ἀν(ατ)εθῆναι Διὶ [Ὑμητ]τῶι καθότι καὶ πρότερον ἦν οἰκῆσιν τὴν πρὸς
 πάσας καὶ παραδ[ι]ο[μ]ίδας· τῶν πύσσας τὰς κύκλωι τ[ί]χου[ς]· Σαρα[π]-
 ς ἀφώρισεν ἐν ἄστει· ἀκρόδρυα ζευγῶν .
 Ἡ[β]ῆς ὄρος τὸ πρὸς Ὑμηττῶι· ἐσχατιὰν Λαμπτροῦ τὴν πρὸς
 [πᾶ]σιν νέμειν καὶ ὑλάζεσθαι.

Τὸ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦτο ψήφισμα διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Τὸ πρῶτον περιέχει ἀπαγόρευσιν πωλήσεως καὶ ἀγορᾶς εἰς τὸ ἐξῆς τεμένους τινός καὶ διατάξεις περὶ τιμωρίας τῶν πωλησάντων (στ. 8 καὶ 9)· ἔπειτα ὀρίζει νὰ ἐξαγνισθῶσι τὰ βεβηλωθέντα τεμένη (στ. 10 ἐξ)· καὶ ὁ μὲν ἐξηγητῆς, ὡς φαίνεται, προγράφει τὸν τρόπον καθ' ὃν δέον νὰ γείνη τοῦτο (1), ὁ στρατηγὸς Μητρόδωρος καὶ ὁ βασιλεὺς Μαντίας προσφέρουσι τὰς θυσίας καὶ ὁ ταμίας τῆς ἱερᾶς διατάξεως (2) δίδει τὰ θύματα.

Περὶ τῆς πιθανῆς συμπληρώσεως τῶν στίχων 15-17 ἴδε ἀνωτέρω. Ἐν τῷ στ. 15 παρεδέχθη, ὅτι ὁ χαρακτὴς κατὰ λάθος ἔγραψεν ἢ μὲν ἐν Ἀκροπόλει, ἢ δ' ἐν Πειραιεῖ.

Οἱ στ. 18-24 εἶναι ἀσαφεῖς ἐν τοῖς πλείστοις· ἐν στ. 23 ματαιῶς προσεπάθησα νὰ συμπληρώσω τι.

Ἐν τῷ ἐπομένῳ ὅμως 25 στ. ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀττάλου μοι φαίνεται βεβαία, ἂν καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀνατεθέντα μένουσιν ἄγνωστα· ὑποθέτω, ὅτι πρόκειται περὶ ὀχυρωματικῶν ἔργων, καὶ ἂν τοῦτο ᾗναι ἀληθές, τότε ὁ Ἀτταλος οὗτος εἶναι ὁ πρῶτος (241-197 πρὸ Χρ.), ὅστις περὶ τὸ 201 ἐβοήθησε διὰ τοῦ στόλου του τοὺς Ἀθηναίους κατὰ τῶν Μακεδόνων, οἵτινες εἶχον φθάσει μέχρι τῆς Ἀκαδημίας· μετέβη δὲ καὶ ὁ ἴδιος εἰς Ἀθήνας, ἔνθα μεγάλαί τιμαὶ τῷ ἀπενεμήθησαν· μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ τὸ ὅτι μία φυλὴ ἔκτοτε ἔφερε τὸ ὄνομά του. Ἄλλ' ὁ κατὰ τῶν Μακεδόνων πόλεμος

δὲν εἶχε τελειώσει· διότι οὗτοι τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰσβαλόντες εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐδήλωσαν αὐτὴν μὴ φεισθέντες μήτε τάφων μήτε ἱερῶν (1). Φαίνεται λοιπόν, ὅτι ὁ Ἀτταλος εἴτε πρὸ τῆς καταστροφῆς εἴτε καὶ μετ' αὐτὴν ἐφρόντισε νὰ καταστήσῃ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ἀσφαλεστέραν ἐναντίον τῶν ἀπειλούντων αὐτὴν κινδύνων.

Ἡ ἔννοια τῶν στ. 26 καὶ 27 εἶναι σαφής· οἱ μέλλοντες νὰ ὁμόσωσιν εἶναι φαίνεται οἱ στρατηγοὶ (2) μετ' ἄλλων τινῶν ἀρχόντων.

Ἀπὸ τοῦ στ. 30 ἄρχεται τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, ἡ ἀναγραφὴ δηλαδὴ τῶν ἀποκαταστάσεων ἱερῶν καὶ τεμενῶν. Διὰ τὴν τοπογραφίαν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ἦν τὸ μνημεῖον τοῦτο μεγίστης σπουδαιότητος καὶ μοναδικόν· ἡ διατήρησις του ὅμως εἶναι δυστυχῶς τοιαύτη, ὥστε ἀπώλεσε μέγα μέρος τῆς ἀξίας του. Ἐκ τῶν δύο ἢ τριῶν συμπληρώσεων ἢ τοῦ στ. 32 Κυ[χρεία] δὲν μοι φαίνεται πολὺ βεβαία, ἀλλὰ καλλιτέραν δὲν ἠδυνήθη νὰ εὑρω. Αἱ τῶν στ. 33 καὶ 34 ὅμως συμφωνοῦσι πρὸς τὰ λίαν ἀμυδρὰ ἔχνη γραμμάτων τὰ ἐπὶ τοῦ λίθου διακρινόμενα καὶ δύνανται νὰ θεωρηθῶσι σχεδὸν βέβαιαι. Ἐν δὲ τοῖς στ. 40 καὶ 55 νομίζω, ὅτι ὁ χαρακτὴς παρέλειψε κατὰ λάθος τὴν συλλαβὴν ατ ἐν ἀν(α)τεθὲν καὶ ἀν(α)τεθῆναι, καὶ διὰ τοῦτο προσέθηκα αὐτὴν.

Χρ. Δ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

ΕΠΙ ΔΕΚΑ ΜΟΜΙΑΙΣ ΕΛΛΗΝΟ-ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΠΟΧΗΣ (3)

(*Ὁρι Πίρ. 12*)

Ἄριθ. 1.

Ἐυλίνη σορὸς ἀνθρωποειδῆς χρώματος ἐρυθροῦ, ἐξαιρουμένου τοῦ προσώπου ἐξωγραφημένου διὰ

(1) Τοὺς ἐξηγητὰς συνεβουλεύοντο ἀκριβῶς εἰς τὰ θρησκευτικὰ ζητήματα· ἦσαν δὲ τρεῖς (ὄρα Schumann Gr. Alterthümer I σ. 455 καὶ II σ. 46). Ἐπὶ μίᾳ ἐδρᾷ τοῦ διονυσιακοῦ θεάτρου ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφὴ· πυθοχρήστου ἐξηγητοῦ (CIA III 241), ἐφ' ἑτέρας δὲ· ἐξηγητοῦ ἐξ Ἐπατριδῶν χειροτονητοῦ ὑπὸ τοῦ δήμου διὰ βίου (αὐτ. 267).

(2) Ἐν CIA III 650 ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφὴ· οἱ πρυτάνεις τὸν ταμίαν τῆς ἱερᾶς τάξεως Ἀλέξανδρον Εὐρυπρίδην. Ἡ οὐσία ὅμως τῆς ἱερᾶς ταύτης τάξεως ἢ διατάξεως καὶ ἐντεθὲν δὲν γίνονται σαφεστέρα.

χρώματος κιτρίνου. Ἐκάστη παρειὰ σημειωτὴ διὰ κεραίας μελαίνης πλατείας· τὸ ποίκιλμα αὐτὸ ἀπαντᾷ σπανίως καὶ ἐμφαίνει πάντοτε μεταγενεστέ-

(1) Ἴδε Wachsmuth Stadt Athen σ. 636 ἐξ.

(2) Τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ στ. 26 νομίζω ὅτι δὲν δύναται νὰ ᾗναι ἡ Σ. Αἱ ὀριζόντιαι ὅμως γραμμαὶ αὐτοῦ λείπουσιν, ἂν καὶ ὁ λίθος ἔχει ὀλίγον μέρος διὰ τὰ ἄκρα αὐτῶν.

(3) Αἱ μομίαι αὗται προερχόμεναι ἐκ τῆς ἐν ἔτει 1884 ἀποκαλυφθείσης νεκροπόλεως τῆς Χέμμεως, ἢ τοῖ Πανὸς πόλεως τοῦ Θηβαίου νομοῦ, τῆς νῦν καλουμένης Ἀγμίμ, ἐδωρόθησαν τῷ ἔθνικῳ ἐν Ἀθήναις Μουσεῖῳ παρὰ τοῦ κυρίου Ἰωάννου Δημητρίου τοῦ ἐκ Λήμνου.

ΛΟΥΣ ΑΥΤΩΝ ΟΥΣ ΑΙΤΟΙΣ ΔΙΟΥΣ
ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΠΙΤΟΥ ΝΑ ΓΑΤ
ΟΥΣ ΑΙΤΟΙΣ ΔΙΟΥΣ ΤΟΥ ΤΩΝ ΠΡΑΤΤΟΜΕ

ΝΑΙ ΧΧΧΗΗΗΗΤΑ ΔΙ ΜΙΔΕΤΕΤΡΥΓΗΜΕΝΑ ΙΑΙΣΟΥΚΕΔΟΚΕΙ Η ΤΑΤΤ
ΓΕΜΕΝΩ ΝΟΤΩΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΗΤΟ ΘΕΟΙΣ ΕΚΑΙΤΟΙΣ ΗΡΩΣΙΝ ΩΝ ΕΞΑΡΧΗΣΥΠΗΡΕΚΑΙΤΟΥΔΗ
ΕΠΙΤΕΛΟΣ ΑΧΘΗΝΑΙΚ ^{ΛΟΙΠΛΑΤΑΔΙ} ΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΕΥΣΕΒΕΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΚΑΙ ΤΕΜΕ
ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΩ ΔΗΜΩ ^{ΕΠΙΤΟΥΣ} ΤΑ ΤΡΑΤΗΓΟΝ ΜΗ ΤΡΟΔΩΡΟΝ ΞΕΝΩΝΟΣ ΦΥΛΑΧΙΟΝ
ΚΑΙ ΙΜΑΣ ΑΝΕΙΠΑΙΤΟΙΣ ΕΠΙ ΔΥΤΟΥΤ ^{Ι ΠΙΜΕΝΟΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ} ΣΚΑΙΟΣ ΑΛ-ΟΚΑΘΙΣΤΗΣ ΠΡΟΣ
ΑΥΤΑΧ ^{ΙΟΔΟΣΘΑΙ ΠΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΤΕΜΕΝΩΝ} ΚΑΙ ΑΙΔΕΝΑ ΤΡΟΠΟΝ ΜΗΔΕΩΝ ΗΣΑ ΣΘΑΙΜΗ
ΝΙ Τ ΑΠΟΔΟΜΕΝΩΝ ΤΡΑΦΑΣ ΑΣΕΒΕ ^{ΕΙΝΤΗΙ ΑΘΗΝΑΙΤΟΧΡΗΜΑ} ΟΥ ΑΠΕΔΟΝΤΟ
ΚΙΜ ^{ΣΝΟΜΟΙΣ ΕΤΕΙΔΕ ΠΑΤΡΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΜΗΔΕΝΙ ΤΩΝ ΤΕΜΕΝΩΝ} ΜΗ ΤΕΝΤΙΚΤΕΙ ΝΜΗΤΕΝΑΙ ΤΟ
ΟΥΣ ^{ΙΩΤΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΧΩΝ ΚΤΗΣΕΩΝ} ΑΠ ΤΑΡΑ ΤΗΡΗΤΟΝ ΑΥΤΩΝ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΓΕΓΕΙ ^{ΘΑΙΤΟΝ ΜΕΝΕΞΗ}
ΟΝ ΔΕ ΠΙΤΟΥ ΣΟΠΛΕΙΤΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΜΗ ΤΡΟΔΩΡΟΝ ΞΕΝΩΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΝΤΙΟΥ
ΤΗΡΙΟΝ ΚΑΤ ΤΩ ΤΩΝ ΘΕΩΝ Κ ^{ΩΝ ΗΡΩΩΝ ΤΑ ΡΙΣΤΑΝΟΝΤΟΣ ΘΥΜΑΤΑ} ΤΟΥΤΑ ΜΙΟΥΚΑΤΑ ΤΑ
ΠΕΡΙ Τ ^{ΑΙΤΕΜΕΝΩΝ} ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΑ ΙΕΡΑ ΚΑΙ ΤΕΜΕ ΝΗΚΑΙ ΕΠΙΝΑΑΗΜΟΤΕΙ
ΙΝΑ ΙΗΝ ΜΕ ^{ΑΙΕΠΤΑΡΑ} ΔΑΙ ΔΑΙΘΗΝΑΙ ΗΝ ΔΕ Ν ΤΡΑΙΕΠΡΑΧΤΩ ΔΙΠΤΩΙ ΣΩΤΗΡΙΚΑΙ Η
ΓΩ ΣΚΑΙ ΤΟΥΤΑ ΜΙΟΙ ^{ΠΡΑΣ ΔΙΑΤ} ΑΣΕΙΣ ΤΕ ΤΡΑΧΤΙΑΝ ΚΑΙ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ ΕΝ ΤΗ ΑΙΤΩ ΤΕ ΤΩΝ ΜΕ ΜΙ
ΝΑ ^{ΑΙΣΤΕΤΕΤ ΑΘΥΜΑ} ΣΑΙΤΩΙ Τ ^{ΑΙΤΗ ΣΙΕΡΑΧΔΙΑΤ} ΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΣΚΑΘΕΣΤΑΜΕ
ΙΕΡΑ ^{ΟΝΟΗΣΟΜΕΝΟΝ} ΑΝ ΚΤΗΘ ^{ΗΤΩΝ ΙΕΩΝ ΚΑΙ ΤΕΜΕΝΩΝ} ΜΙΣΩΣ ΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΙΤΩΝ
ΟΥ ^{ΙΙ} ΑΔΕΤΙΝΑ ΔΙΑΤΗΝΑΙ ^{ΙΤΑΡΑΛ} ΗΤΩΝ ΙΕΤΡΑΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΤΑ ΜΙΟΥΤΗΣ
ΙΩ ^{ΗΝ ΜΙΣ Ω} ΤΗΝΕΣΘ ^{ΝΑΙ} ΠΗΣΟΜΕ ^{ΚΑΤΑ ΤΑΥΤΑ} ΑΔΕ ΟΡΗΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑΣ ΔΗΜΟΤΕΛΕΥ
ΗΤΡΟ ^{ΙΚΟΡΗ} ΙΩΣ ^{ΙΕ} ΙΑΣΙΝ ^Ε ΕΒΑΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΕΠΕΙΡΓΑΣΑΙ
Ν ΤΩΝ ^{ΑΙΤΗ} Σ ^{ΟΝ} ΗΝ ΕΠΙ ΣΚΕΥΗ ^{ΥΣΙΝ ΙΕΡΟΥ} ΟΜΙΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΝΕΙ
ΜΕΙ ^Ω ΙΕΡΕ ^Α Ν ΑΥΤΗΙ ΔΙ ΙΟΛΟΓΟΥ ΣΑΔ ΠΑΡΧΗ ^{ΝΕΝΑΠΟ ΤΩΝ ΚΑ} ΠΩΝ ΤΗΙ ΘΕΩΙΚΑΙ
Ν ΗΙΟΝΤΑΤΙ ^{ΟΛΕΩΣ ΔΥΟΜ} ΝΤΑΡΑΧΡΗΜΑ ^{ΤΩΝ ΝΥΝ} ΝΤΩΝΙΑ ΔΩΤΩΝ ΕΧΟΝΤΩΝ ΤΗΝ ΕΞΑΥΤ
ΑΣΝ ^{ΑΤΑΚΑ} ΑΚΑΤΑ ΑΝΑΤΕΘΕΝΤΑΥΤΑΙ ^{ΠΛΕΩΣ} ΕΙΣ ΤΗΝ Α ΣΦΑΛΕΙΑΝ ΤΗΣ
ΤΕ ^{ΕΠΟΛΙΤΕΥ} ΟΣΑΙ ΜΝΗΣΤΟΝ Δ ^{ΝΤΟΥ} ΚΙΝΗΤΑ ΔΙΑ ΜΕΝΗ ΜΝΥΕΙΝ ΤΟΝ ΕΛ
ΡΗ ^{ΟΚΑΤΑΧ} ΔΘΕΙ ^{ΕΙΛ} ΤΕ ^{ΚΑΙ ΕΠ} ΔΙ ^{ΝΗΡΩΝ} ΘΩ ΣΙΑΣ ΚΑ ΠΙΜ Σ ΕΠΤΑ
ΜΙ ^{ΡΟΣ ΞΕΝΩΝ} Σ ΦΥΛΑ ^{ΕΝ}
ΚΑΤ ^{ΣΕΝ}
ΟΜΗ ΔΟΥ ΣΑΡΧΟΝΤΟ ^{ΓΝΙΑΥΙ} ΑΗ ΤΡΟΔΩΡΟΣ ^{ΑΣΙΟΣ} ΤΑ Δ ΕΛΠΟΚ Α ΤΕ ΣΤΗΣ Ε
ΩΝ ΑΝ ΗΚΕΤΗ Π ^{ΚΑΘ} ΕΩΝ ΤΙ ΟΙ ΕΙ ^Υ
Η ΑΡΧΑΙΟΠΟΛΙΣ ^{ΤΟ} ΑΣΘΕΙΣ ΚΥ ^{ΥΚΤΙΣΑΝΤΟΣ} ΗΝ ΗΣΩΝ
ΕΦΟΥΚΕ ΠΑΙΤΟ ^Τ ΛΕΟΥΣ ΤΟ ^Ο ΑΙ ΕΡΩΣΕ
ΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΥ ΑΜΕΝΟ ^{ΝΤΩΝ} ΠΡΟΣ ΜΠ ^{ΠΡΟΤΗ ΣΗΝ} ΣΟΥ ΠΟΛΕΜΩΙ ΚΗΤΟΝ ΕΝ Κ ^Ρ
ΣΕΙΣ ΚΑΙ ΧΟΡΕ ΔΙΕΔΡ ^Ε Ν ΠΛΕΥ ^{ΠΙ} ΠΟΛΕΙ ΤΟ ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΣΩΛΩΝ
ΝΤΟ ΕΝ ΕΛΑ ^Υ Δ Ρ Ι Ο Σ ^{ΝΤΟ}
ΠΡΟΣ ΤΗ ΚΑΛΟΥ ΜΕΝ Η Π ^{ΑΙΑΝ}
ΦΟΣ ΚΛΑΖΟΝΤΟ ^Π
Ν ^Π Π ^Η
ΗΝΣ ΟΛ ^Κ Ι Δ
ΓΑ ΕΩΣ ΤΑΡ Π Π Α ΣΙΑ ΣΤΑ ^Α Π Μ Ρ Ι Η Ν Ψ Ι Δ Δ
ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝ ΨΥΚΤΡΑΣΤΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΝΕΩ Ρ Ι Ο ΙΣ ΤΟΥ ΑΙΜΕ ^{ΝΙΟΣ} ΤΟΥ ΕΝ ΖΕΑ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΚΛΕΙ
ΤΡΑΤΗΓΟΝ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΝ ΤΕ ΜΕΝΟΣ ΑΓΑΘΗΣ ΤΥΧΗΣ ΨΙΛΟΝ ΤΩ ΑΝ ΕΙ ΜΕΝ ΟΝ ΤΩΙ ΑΡΧΑΙΩ ΙΘΕ ΑΤΡΩΙ ΨΑ ΔΤΑ
ΠΛΗΖΟΙ Δ Ρ Υ Σ Α ΤΟ ΘΕ ΜΙΣ ΤΟ ΚΛΗΣ Τ ΠΡΟΤΗΣ ΠΕΡΙ ΣΑ ΛΑ ΜΙΝ ΑΝ ΑΥ Μ Α Χ Ι Δ Σ ΨΥ Κ Τ Ρ Α Σ Τ Α Σ Ε Ν Τ Ω Ι Μ Ε Ι Γ Α Λ Μ Ι
ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΚΑΙ Ο ΜΕΝΟΥ ΤΟΙΣ ΝΕΩ Ρ Ι Ο Ι Σ ΚΑΙ ΤΩ Α Φ Ρ Ο Δ Ι Σ Ι Ω ΚΑΙ ΤΩ Σ Σ Τ Ω Δ Ι Σ Μ Ε Χ Ρ Ι Τ Ω Ν Κ Λ Ε Ι Θ Ρ Ω Ν
ΠΟΥ ΤΟΥ ΔΙ Π Α ΤΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΤΕΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟ ΜΑΓΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΟΝΥΠ Δ Ι Σ Ρ Ο Ν Ο ΠΟΥ ΤΥΠΟΙΚΑΙ
ΑΡΑΤΑ ΜΑΚΡΑΤΙΧΘΑ ΘΗΝΑΣ ΤΟ ΙΑΔΟΣ ΤΕ ΜΕΝΟΣ ΑΓΑΘΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΕ ΜΕΝ ΗΘΗΣ ΕΩΣ ΤΕ ΜΕΝΟ
ΠΡΟΣ Υ Μ Η Τ Τ ^Κ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣ ΟΝΤ Α ΜΕΤ ΑΛΛ Α Κ Α Ι Τ Ο Δ Ι Ο Δ Ι Ο Ν Τ Η Σ Α Ι Θ Ο Τ Ο Μ Ι Δ Σ
Δ Φ Ε Σ Ε Ι Σ Τ Α Σ Δ Ι Τ Ω Ν Υ Σ Π Λ Η Γ Ο Ν Τ Ο Υ Π Α Ν Α Θ Η Ν Α Ι Κ Ο Υ Σ Τ Α Δ Ι Ο Υ Κ Α Ι Τ Α Υ Τ Ο
Ε Μ Ε Ν Ο Σ Δ Θ Η Ν Α Σ Α Μ Π Τ Ρ Α Σ Ι Τ Ο Λ Ε Τ Ο Μ Ε Ν Ο Ν Δ Ο Ρ Υ Κ Λ Ε Ι Ο Ν
Ε Ν Κ Α Τ Α Χ Ρ Η Σ Μ Ο Ν Κ Α Ι Τ Ο Ν Ο Ι Κ Ο Δ Ο ^{ΗΘΕΝ} Α Τ Ο Τ Τ Ο Ν Π Ρ Ο Σ Τ Ω Ι Β Ο Μ Ω Ι Α Κ Ι Ν Θ Ι Ο Ν
Π Ρ Ο Τ Ω Ν Π Ρ Ο Β Ο ^Ι Ν Θ Ο Υ Σ Ι Ν Η ^Ο Σ Τ Ρ Α Τ Η Τ Ω Ι Ε Ρ Ο Ν Ε Υ Κ Λ Ε Ι Α Σ Κ Α Ι Ε Ν Ο Μ Ι Α Σ
Π Α Λ Λ Ι Σ Τ Ρ Α Ι Ι Ο Ι Κ Ι Α Ν Τ Η Ν Λ Ε Γ Ο ^Ι Ν Η Ν ΚΥΡΡΗΣ ΤΟΥ ΗΝΟΔΗΜΟΣ ΠΡΟΣΚΑΤΕΣΚΕ
Ε Ν Τ Α Ν Ε Θ Η Ν Α Ι Δ Ι Ι ^Τ Ω Κ Α Θ Ο Τ Ι Κ Α Ι Π Ρ Ο Τ Ε Ρ Ο Ν Η Ν Ο Ι Κ Η Σ Ι Ν Τ Η Ν Π Ρ Ο Σ
Τ Α Σ Α Σ Κ Α Ι Π Α Ρ Α Δ Ι Μ Ι Δ Α Σ Τ Α Φ Ρ Ο Υ Σ Π Α Σ Δ Σ Τ Α Σ Κ Υ Κ Λ Ω Ι Τ ^Υ Σ Α Ρ Α Τ
Σ Α Φ Ω Ρ Ι Σ Ε Ν Λ ^Π Σ Τ ΕΙ ^Α Κ Ρ Ο Δ Ρ Υ Α Ζ Ε Υ Γ Ω Ν Α Ι
Β Η Σ Ο Ρ Ο Σ Τ Ο Π Ρ Ο Σ Υ Μ Η Τ Ω ^Ι Ε Σ Χ Α Τ Ι Α Ν Α Δ Μ Π Τ Ρ Α Σ Ι Τ Η Ν Π Ρ Ο Σ
Τ Α Σ Ι Ν Ν Ε Μ Ε Ι Ν Κ ^Α Α Ζ Ε Σ Θ Α Ι